

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอังคารที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทุกคนต้องมีหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อการดำรงชีวิตของเรา
จะได้มีศีลมีสมาธิมีปัญญา ทุก ๆ ศาสนาก็ใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ ความรู้
ความเข้าใจนี่จะเป็นอริยมรรคเป็นข้อวัตรกิจวัตร

เราทุกคนต้องมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อมีหลักการมีอุดมการณ์
อุดมธรรม ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเธอทั้งหลายจงพากันรู้เข้าใจ
พากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด

พรหมจรรย์นั้นหมายถึงธรรมะ เป็นการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์พัฒนาจิตใจ
ไปพร้อม ๆ กัน ให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เน้นที่ปัจจุบัน ปัจจุบันนี้เป็นวาระแห่งชาติของการประพฤติการปฏิบัติ
ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิ
เป็นปัญญา

อย่าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ต้องเอาธรรมนำชีวิต อย่าไปประมาท
อย่าไปเพลิดเพลินในสิ่งต่าง ๆ ถ้าเราประมาทเราเพลิดเพลินเรานั้นจะไม่มีศีล

ไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา เพราะเราประมาทเราเพลิดเพลिनเราก็ไปตามผัสสะ
ผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราไปตามผัสสะ

การที่ไม่เพลิดเพลिनในวิภูฏสงสารเป็นผู้มีความละเอียดต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป
อย่างนี้ดีมากถูกต้องมาก เพราะกายวาจาภิรียามารยาทนั้นมันเป็นอุปกรณ์ของใจ

ใจของเราต้องเอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมนำชีวิต อย่าไปเอาความรู้สึก
นำชีวิต ต้องเอาหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ให้เรารู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ รู้จักหน้าที่
ในการประพฤติในการปฏิบัติของตัวเอง ฟังพาอาศัยความรู้คู่กับการประพฤติ
การปฏิบัติ

ตนแลเป็นที่พึ่งของตน อาศัยปลื้แข่ง อาศัยความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ
เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ

ผู้ที่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนะ ให้เข้าใจนะ บุคคลนั้นเป็นบุคคลที่พึ่งตัวเอง
ยังไม่ได้ เป็นบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ถึงจะอายุมากมีการเรียนการศึกษาก็ยังถือว่าเป็น
เป็นผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ไม่รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ไม่รู้จักคอนโทรลตัวเอง
ควบคุมตัวเอง

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจนะ ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาอาศัย
คนอื่น ให้เข้าสู่ความสงบให้เข้าสู่ปัญญา ฟังพาตนเอง

เราคิดดูดี ๆ นะ เราต้องพึ่งตนเอง ฟังกายวาจาภิรียามารยาทอาชีพที่เป็น
บริสุทธิ์คุณ เอากายวาจาภิรียามารยาทอาชีพมาประพฤติมาปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง

การปฏิบัติธรรมถ้ามีต่อหน้าและลับหลังมันเป็นการจัดฉาก มันไม่ใช่ของจริง มันเป็นการแสดง ไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ มันเป็นการแสดง มันเป็นการปฏิบัติไม่ติดต่อกันต่อเนื่อง มันจัดฉากเป็นบางครั้งบางคราว เรียกว่าบุคคลนี้การปฏิบัติไม่ติดต่อกันอย่างต่อเนื่องด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา มันดีแต่ภายนอกเพราะมันตกแต่งบางครั้งบางคราว ไม่สม่ำเสมอ ถือว่ายังเป็นชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ ยังเป็นชีวิตที่ยังหลอกลวง เป็นบุคคลตัวตนที่โก่งก้ำกรูหราดีแต่ภายนอก แต่จิตใจนั้นใช้ไม่ได้ ถือว่ายังเป็นผู้หลอกลวง แต่งตัวดีแต่ไม่มีเงินไม่มีสตางค์ มันเป็นการอวดการโชว์ อย่างนี้แหละถือว่าเป็นบุคคลที่ยังมีหนี้มีสิน

เราทั้งหลายถึงมานั้นบริสุทธิ์คุณด้วยความตั้งใจตั้งใจเจตนา ศีลสมาธิปัญญา ถึงจะเป็นพระนิพพาน ไม่อย่างนั้นศีลสมาธิปัญญามันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน

รักษาศีลเพื่อหลอกลวง ทำสมาธิเพื่อหลอกลวง แต่งตัวโก่งกรูหราเพื่อหลอกลวง

การประพฤติกการปฏิบัติธรรมให้พวกเราเข้าใจ มันเป็นเรื่องของเราเอง เราจะไปพึ่งพาอาศัยใครไม่ได้เพราะมันเป็นบริสุทธิ์คุณออกมาจากใจ

มันต้องบริสุทธิ์คุณจากใจ ฉายแสงออกมาทางวาจาภิรียมารยาทอาชีพด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา ไม่มีต่อหน้าไม่มีลับหลัง ทำอะไรเพื่อให้เค้าเลื่อมใสให้เค้ายอมรับให้เค้าโอเค อย่างนี้เรียกว่าปฏิบัติเพื่อหลอกลวง ไม่เข้าถึงเรื่องจิตเรื่องใจ

เราได้รับแต่งตั้งให้เป็นคนนั้นคนนี้เป็นผู้หญิงเป็นผู้ชายเป็นหนุ่มเป็นสาวเป็นคนแก่คนเฒ่าคนชรา เป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองเป็นนักบวช ถูกต้องตามกฎหมาย มีลายเซ็นนี้ เป็นแบบเป็นพิมพ์ทางกายวาจาภิรียมารยาท

เราต้องเน้นเจตนาเพื่อเราทั้งหลายจะได้เป็นมนุษย์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาท อาชีพ ยกเลิกกรรม ยกเลิกกฎแห่งกรรมที่มีความรู้สึกที่เป็นนิติบุคคลตัวตน เพื่อเราทั้งหลายจะได้หยุดสัญญาตณด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องเน้นมาที่ใจของเรา เน้นที่เจตนาของเรา เราจะได้เข้าถึงรูปแบบ ทั้งทางกายวาจาใจกิริยามารยาทและอาชีพ เพื่อสมบูรณ์ทุกอย่าง สมบูรณ์ทั้งกาย วาจาใจกิริยามารยาทอาชีพเป็นบริสุทธิคุณด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา เราจะได้เอา รูปแบบที่ได้รับการแต่งตั้งมาหาอยู่หากินหาหลง

เราต้องเข้าถึงหลักการอุดมการณ์ ต้องสมบูรณ์ด้วยอุดมธรรม ให้เรามีธรรม เป็นเครื่องอยู่ มีบริสุทธิคุณเป็นเครื่องอยู่ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา ไม่ตรึกไม่นึกไม่คิด ในเรื่องกามในเรื่องพยาบาทด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา

รถเค้าก็ยังมีเบรก เครื่องบินก็ยังมีเบรก เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเรียกว่าคนไม่มีเบรก เป็นบุคคลไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นบุคคลนั้นไม่มีเบรคนั้นมันใช้ไม่ได้นะ ถึงจะมีเครื่องจักรตีความแรงสูงไม่มีเบรกมันก็ใช้ไม่ได้นะ

ความรู้ไม่เข้าใจเราไปพึ่งความหลง

อย่างพระอานนท์นี้เป็นพระโสดาบัน บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธสู่ปรินิพพาน พระอานนท์ร้องไห้ เพราะเมื่อก่อนมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง เมื่อพระพุทธรูปเสด็จดับขันธสู่ปรินิพพานพระอานนท์ไม่มีที่พึ่ง เพราะความรู้ไม่เข้าใจที่สูงที่สุด เหมือนพระอรหันต์ชีณาสพ

พระอรหันต์ท่านมีความรู้ความเข้าใจสูงสุด พระอรหันต์นั้นฟังความรู้ความเข้าใจ ฟังศีลฟังสมาธิฟังปัญญา มีบ้านมีที่อยู่ที่อาศัยมีที่พึ่งคือมีพระนิพพานเป็นเครื่องอยู่ พระอรหันต์นะไม่มีปัญหา รู้ธรรมรู้สภาวะธรรมว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมีความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไปโดยธรรมชาติเพราะสิ่งต่าง ๆ นั้นเป็นประภัสสรไม่มีอะไรมากกว่านี้ รู้เข้าใจ ไม่ไปตามผัสสะไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ที่มีศีลมีสมาธิมีปัญญาที่บริสุทธิ์คุณ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจนะ ศีลนั้นแหละเป็นที่พึ่งของเรา สมาธินั้นแหละเป็นที่พึ่งของเรา ปัญญานั้นแหละเป็นที่พึ่งของเรา เราทั้งหลายต้องเห็นคุณเห็นประโยชน์ ในสิ่งที่มีคุณมีประโยชน์

เราทั้งหลายต้องรู้จักที่พึ่ง เราคิดดูดี ๆ นะ เราไปพึ่งพ่อพึ่งแม่ พ่อแม่ก็แก่เฒ่าชรา ละสังขาร เราไปพึ่งอะไรก็ได้ไม่ได้ เพราะทุกอย่างนั้นคือสภาวะธรรมที่เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป

เราต้องเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้รู้แจ้งโลกรู้แจ้งธรรม เราทั้งหลายจะไม่ได้ ตามสิ่งแวดล้อมไปทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ ให้ถือว่าสิ่งแวดล้อมนั้นมาเป็นข้อสอบหรือ ว่าเป็นโจทย์ให้เราได้ตอบ ให้เราารู้ให้เราได้ปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติของพวกเรามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เราคิดดูดี ๆ ถ้าไม่มีผัสสะทางตาหูจมูกลิ้นกายใจเราก็ไม่มีข้อสอบ เราก็ไม่มี ข้อตอบ ถ้าไม่มีรูปเวทนาสัญญาสังขารวิญญานเราก็ไม่มีข้อสอบข้อตอบ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติของเรา ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็ทำไม่ได้ ปฏิบัติไม่ได้ เราทั้งหลายต้องรู้ รู้แล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ

เราต้องเบรกตัวเอง เบรกตัวเองด้วยศีล อย่าไปตามสิ่งแวดล้อม เบรกตัวเองด้วยสมาธิด้วยความตั้งมั่นไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม ให้ถือว่าสิ่งแวดล้อมที่มันเป็นรูปเวทนา สัญญาสังขารวิญญานมันเป็นข้อสอบ ให้เราตอบด้วยการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายนะได้รับทรัพยากรแห่งความประเสริฐแห่งความเป็นมนุษย์ ให้เรารู้ให้เข้าใจ เมื่อเรามีอุปกรณ์ในสิ่งที่ประเสริฐเราต้องเอามาใช้เอามาปฏิบัติ ศีลสมาธิปัญญามันเป็นอุปกรณ์เป็นกรรมกร

เราตั้งใจตั้งเจตนา มีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติในปัจจุบัน ทุกข์มันก็ไม่มี ให้เรารู้เข้าใจ เมื่อเรามีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ทุกข์มันจะมาจากไหน เพราะวาระจิตวาระใจของเรานั้นมันคิดได้ที่ละอย่าง ไม่ใช่คิดได้ที่ละหลายอย่างนะ

ฐานการปฏิบัติที่เป็นกรรมเป็นกรรมกร มันอยู่ที่ปัจจุบันนี้ กรรมกรมีทั้งฝ่าย เวียนว่ายตายเกิด มีทั้งฝ่ายหยุดเวียนว่ายตายเกิดนะ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราจะได้รู้ความเกิดและการหยุดเกิด เราจะได้มีปัญญา สัมมาทิฐิ เราจะได้เอาอริยมรรคมาใช้ เราจะได้มีเบรก มีคันเร่งนะ ต้องเบรกด้วยความรู้ความเข้าใจ ต้องเร่งไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะความอร่อยความแซบ ความล้ำความνώ ความหรรษาต้องเป็นความยึดมั่นถือมั่น

เราทั้งหลายต้องละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาปเห็นภัยในวิญญูสงสาร ต้องเสียสละความอร่อยความแซบความνώ ความหรรษา สิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันไม่จบนะ

พูดถึงรูปมันก็ไม่จบเพราะเรามีตามันก็มีรูปมันจะจบได้อย่างไร พูดถึงเสียงก็ไม่จบ เรามีหูก็มีเสียงมันจะจบได้อย่างไร เรามีจมูกก็มีกลิ่นมันจะจบได้อย่างไร เรามีลิ้นก็มีรส มันจะจบได้อย่างไร เรามีกายก็มีสัมผัสมันจะจบได้อย่างไร เรามีใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจ มันจะจบได้อย่างไร

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร เราจะปล่อยให้ตัวเองเวียนว่าย ตายเกิดอย่างไม่จบไม่สิ้นนั้นมันจะมีประโยชน์อะไร ถึงเราจะมีอายุหลายร้อยหลายพัน หลายหมื่นหลายแสนหลายล้านปีมันจะมีประโยชน์อะไร เอาความหลงนำชีวิต เราหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่า ความหลงนั้นมันคือการสร้างปัญหา ให้กับตัวเองสร้างปัญหาให้กับคนอื่น

ความหลงคือความทุกข์นะ มีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ ไม่มี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเปรียบว่า เปรียบเสมือนทะเลมหาสมุทร ไม่อ้อมด้วยน้ำ เหมือนไฟไม่อ้อมด้วยเชื้อ มันบกพร่องอยู่เป็นนิจ มันไม่เข้าถึงความพอดี ไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เป็นคนจนก็ทุกข์เพราะไม่มี เป็นคนรวยก็ทุกข์ เพราะไม่รู้จักพอ สองคนนี้พูดถึงเรื่องความทุกข์แล้วมันก็ทุกข์พอ ๆ กันนั่นแหละ ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน

พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะพากันมานั่นที่ตัวเราเอง เพราะเรามีทรัพยากร ที่ประเสริฐแล้วเป็นมนุษย์แล้ว อายุขัยของเราอยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่ง ศตวรรษหนึ่ง ก็คือร้อยปี ถ้าเรามีความสุขในการประพฤติกการปฏิบัติ พัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาใจ ไปพร้อม ๆ กันมันอยู่ได้มากกว่าร้อยปี

ให้เข้าใจนะ เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราจะได้เข้าถึงพระนิพพาน
บ้านของเรานะ ความหลงไม่ใช่บ้านของเรา เราหลงอยู่เราจะมีพระนิพพานได้อย่างไร
เราไม่มีบ้าน ไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราเรียนหนังสือก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะได้ทำหน้าที่ในการประพฤติก
การปฏิบัติ ให้เข้าใจ เราทำงานก็ต้องมีความสุขในการทำงานด้วยความรู้
ด้วยความเข้าใจ อย่าให้มันเป็นนิติบุคคลตัวตน การเรียนการทำงานนั้นมันจะไม่เป็น
พระนิพพาน การเรียนการทำงานมันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน การเรียนการศึกษา
ก็เพื่อพระนิพพาน การทำงานก็เพื่อเป็นพระนิพพาน กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ
มันต้องเป็นพระนิพพาน ให้พวกเรามีความรู้มีความเข้าใจอย่างนี้ รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์อุดมธรรมในการประพฤติกการปฏิบัติ

เราทั้งหลายพากันหยุดความหลงความฟุ้งซ่านของตัวเอง ให้อยู่กับความสงบ
ให้อยู่กับศีล ให้อยู่กับสมาธิอยู่กับปัญญาอย่าไปอยู่กับความหลง อย่าไปอยู่กับ
ความเพลิดเพลน อย่าไปอยู่กับความประมาท เราต้องเข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ
สิ่งภายนอกก็จะเป็นสิ่งภายนอก สิ่งภายในก็จะเป็นสิ่งภายใน ความรู้ความเข้าใจ
มันจะไม่ก้าวก่ายกัน ความรู้ความเข้าใจนี้จะไม่ลิดรอนสิทธิซึ่งกันและกัน ทุกอย่างก็จะ
เป็นอยู่อย่างธรรมชาติด้วยความเพียงพอพอเพียง

เราคิดดูดี ๆ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านอยู่กับความพอเพียง
เพียงพอ ท่านประสูติก็วันพระจันทร์เต็มดวงด้วยความพอเพียงเพียงพอ
ตรัสรู้ก็วันพระจันทร์วันเพ็ญเป็นความพอเพียงเพียงพอ เสด็จดับขันธสู่ปรินิพพาน
ก็วันเพ็ญนะ อยู่กับความพอเพียงเพียงพอ แสดงธรรมจักรกับปวัตตสูตร
ก็วันพระจันทร์วันเพ็ญอยู่กับความพอเพียงเพียงพอ

แล้วก็ตรัสรู้เดือน ๖ นะ เดือน ๖ ก็พูดแน่นมาให้เกิดปัญญาก็ได้แก่อายตนะทั้ง ๖ ตาหูจมูกลิ้นกายใจ สิ่งภายนอกก็รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณ์มันก็ ๖ เหมือนกัน

เราคิดดูดี ๆ มันเป็นธรรมเป็นความพอเพียงเพียงพอ ความรู้ความเข้าใจ ในการประพฤติการปฏิบัติมันจะไม่หลงมกไปตามสิ่งแวดล้อม รู้จักการประพฤติ การปฏิบัติพึงพาอาศัยตนเองด้วยการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าไม่เข้าใจมันก็เหมือนพระอานนท์ ถ้าเข้าใจแล้วก็เหมือนพระอรหันต์ ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะเป็นความพร่องอยู่เป็นนิจ เป็นทะเลไม่อ้อมด้วยน้ำ เป็นไฟไม่อ้อมด้วยเชื้อ

เราทั้งหลายนะพากันทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ รู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ ของตนเอง ความรู้ความเข้าใจนี้ เข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัตินี้แหละคือคนผู้บรรลุนิติภาวะ ตนแลเป็นที่พึ่งของตนด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติ เห็นภัยในวัฏสงสาร มีความละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เรียนหนังสือเพื่อมีปิตี สุขเอกัคคตา ทำงานเพื่อมีปิตีสุขเอกัคคตา

คำว่างานนี้ก็คือหน้าที่ คือกรรมคือกรรมกร เพราะทุกคนมีกรรมเป็นของของตน มีกรรมเป็นผู้ให้ผลมีกรรมเป็นแดนเกิดมีกรรมเป็นผู้ติดตามต้องให้รู้ให้เข้าใจ จะได้ทำที่สุดแห่งความดับทุกข์ จะได้เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะด้วยการประพฤติ การปฏิบัติ เราไปตามความคิดตามความหลงนะมันไม่จบเห่

เราคิดดูดี ๆ นะ ท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ อยู่ติดทะเล ท่านเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่น ฐริทัตโต อาจารย์ใหญ่ฝ่ายพระกรรมฐาน

ของเมืองไทย ท่านเป็นพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติตรงปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์
เอาพระพุทธเจ้ามาชีวิตปฏิบัติตามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปฏิบัติตาม
หลวงปู่มั่น พระพุทธเจ้าว่าอย่างไรก็ปฏิบัติอย่างนั้น หลวงปู่มั่นว่าอย่างไรก็ปฏิบัติ
อย่างนั้น ยกเลิกความเป็นนิติบุคคลตัวตน

ท่านก็คิดของท่านไปเรื่อย ท่านเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ประชาชนทั้งหลาย
ให้ความเคารพนับถือ มหาชนทั้งหลายให้ความเคารพนับถือ ท่านคิดของท่านไปเรื่อย
ว่าการสร้างบารมีของเราดีดีมาก เราเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต
ท่านก็คิดของท่านไปเรื่อยปรุงแต่งของท่านไปเรื่อย ตามความฝันตามความคิด
ว่าเราจะสึกไปเพื่อสร้างบารมีเพื่อเป็นพระราชา

เป็นพระราชามั่นดินะ เราเป็นคนมีสติมีปัญญานะ การทำมาหากินของเรา
ไม่มีปัญหา เพราะว่าเราเป็นคนมีสติมีปัญญา เป็นคนรับผิดชอบ เป็นคนมีเหตุมีผล
เราลาสิกขาไปมีภรรยาสวย ๆ มีบ้านห่มมีรถห่ม มีลูกดี ๆ มีแต่ดีทั้งหมดเลย
ส่งลูกเรียนหนังสือภายในประเทศแล้วก็ต่างประเทศ แล้วก็พาลูกพาภรรยาเข้าวัด
ปฏิบัติธรรม เพื่อสร้างบารมีสร้างบารมี เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นผู้ถือศีล
ประพฤติปฏิบัติธรรม

ท่านอาจารย์ที่ท่านคิดมาถึงตอนนี้ท่านเริ่มได้สติ ว่าขณะนี้เวลานี้เราก็อายุ
อยู่แล้ว เราอยู่ที่วัดดี ๆ เราจะสึกไปทำไมให้เสียเวลาในการประพฤติการปฏิบัติ
เราต้องปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยไม่ดีกว่าหรือ เราจะตามความหลงตามความคิด
ตามความปรุงแต่งไปทำไม

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะความคิดความหลงนี้
เป็นความปรุงแต่ง มันก็คิดปรุงแต่งไปเรื่อยมันไม่หยุด เราต้องหยุดด้วยความรู้

ความเข้าใจ เพราะธาตุทั้งสี่ชั้นทั้งห้าอายตนะทั้งหกภายในเขาก็ทำหน้าที่ของเขา
ที่สัมผัสกับอายตนะทั้งหกภายนอกเค้าก็ทำหน้าที่ของเขา

มันก็คิดมันก็ปรุงแต่งไปอย่างนี้แหละ ให้เรารู้ให้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ
เราก็ไม่รู้จักการประพฤติกการปฏิบัติ เราก็คงไปตามอารมณ์ไปตามสิ่งแวดล้อม

เราทั้งหลายจะได้รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์ อย่างนี้แหละเราจะไม่ต้องสีก
ไม่ต้องสีกขาลาเพศ ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความหลงเป็นที่ตั้ง มีหัวใจแห่ง
ความหลง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกเราทั้งหลายว่า อย่าไปตริก
อย่าไปนึกอย่าไปคิดในเรื่องกามเรื่องพยาบาท เราต้องเข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ

เพราะเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนั่นมันอยากจะสีกนะ เพราะตัวตนนั่นมันหลงนะ
เพราะเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นหัวใจแห่งความหลงเป็นหัวใจแห่งทุจริต ทุจริตนี้
มันไม่ดีไม่ถูกต้อง ตัวตนนีเราคิดดูดี ๆ นะ ตัวตนนีที่ตั้งนี้คือทุจริต ตัวตนนีที่ตั้ง
มันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้นะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ
ตึก สตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนนีพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไข
ตั้งแต่ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง
ชีวิตเลยพังทลายนะ เราเอาตัวตนนีที่ตั้งนะ

เราคิดดูดี ๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ทั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่
ปริณณทล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับน้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกน
คอร์รัปชันนะ แต่เค้าโก่งกนคอร์รัปชันน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมันทะเลย์

ประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมัณฑะเลย์ประเทศพม่าห่างไกลกัน
ตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต
มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาป
เกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์ เหมือนท่าน
พระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทพรภากร ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลายเพราะมันไม่ถูกต้อง
มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานคร
อยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวม
ของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ
ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน
ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน การพัฒนาวิทยาศาสตร์
มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้
ความเข้าใจให้ครบวงจร

อริยมรรคองค์แปดถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติ
มันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาศัยด้วยความถูกต้อง
มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก
เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติเพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเองให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง. แผ่นดินไหวอยู่มณฑลพะเยา ประเทศพม่าห่างไกลกันร่วมพันกิโลเมตรนะ

ด้วยเอาความหลงนำชีวิต เอาธุรกิจนำชีวิต สิ่งที่มีมองเห็นภายนอกมันก็ต้อง พังทลายเหมือนตึก สตง. ทั้งที่มีมองดูแล้วตึกต่าง ๆ ใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง. ตั้งหลายสิบตึกเพราะมาตรฐานเค้าสูงกว่า พอที่จะรับแผ่นดินไหวได้ ไม่ใช่ว่าตึกต่าง ๆ นั้นเค้าไม่โก่งกินคอร์รับชั้นเค้าโก่งกินคอร์รับชั้นทุจริตอยู่ แต่มันน้อย ไม่มากเหมือน ตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมบุญ ภัยต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น ต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหารตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจ ในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะมันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณเอาถึงธรรมบุญ เข้าถึงรัฐธรรมนูญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ใน ภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ ในภพภูมิของวิภูฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ มันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติ ปฏิบัติ เราจะได้ย่ำตอกกับความหลง

ที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจ นั้นมันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไร ก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลงมันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลง อย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เราารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลายได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสะดวกสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่ เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ เราอย่าไปคิดว่า ประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ แคว้นพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชียเพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก๊าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลัก วิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบ อย่าลืมนะว่าชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับหางงูเดี๋ยวมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ

การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการ มีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผล หลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์ แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมนุญมันถึงจะสมบูรณ์ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็น วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เราต้องรู้เข้าใจ ในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากัน ปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณมีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าไปคิดด้วยอวิชชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ

ถ้าเรารวบ รวบความหลงมันไม่ดีนะ รวบความโง่หลงมกมายเรียกว่า รวบไสยศาสตร์มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ ให้เรารู้เข้าใจ

อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศเค้าเล็กนิดเดียว เค้าตั้งบ่อนคาสิโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊าก็เหมือนกันเค้ารวยกัน ประเทศสิงคโปร์ เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโน ด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้เพราะคนในนี้โลกนี้มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิตเอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโน เราสามารถ รวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสิโน จะเรียก บ่อนคาสิโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสิโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสิโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ